

Риёзус солиҳийн шарҳи / Риёзус солиҳийн шарҳи / 40-ҳадис

40 - وَعَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَلَا أُرِيكَ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ فَعُلْتُ: بَلَى، قَالَ: هَذِهِ الْمَرْأَةُ السُّودَاءُ أَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: إِنِّي أُصْرَعُ، وَإِنِّي أَتَكَشَّفُ، فَادْعُ اللَّهَ تَعَالَى لِي، قَالَ: «إِنْ شِئْتِ صَبْرَتِ وَلَكَ الْجَنَّةُ، وَإِنْ شِئْتِ دَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُعَافِيكَ» فَقَالَتْ: أَصْبِرُ، فَقَالَتْ: إِنِّي أَتَكَشَّفُ، فَادْعُ اللَّهَ أَلَا أَتَكَشَّفُ، فَدَعَا لَهَا. مُتَمَقِّقٌ عَلَيْهِ. [خ 5652، م 2576].

40. Ато ибн Абу Рабоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Ибн Аббос менга: «Сенга жаннат аҳлидан бўлган бир аёлни кўрсатайми?» деди. «Ҳа, албатта», дедим. У шундай деди: «Манави қора хотин. У Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб, «Мени тутқаноқ тутуди, шунда у ёқ-бу ёғим очилиб кетади, Аллоҳга менинг ҳақимда дуо қилинг», деди. У зот: **«Агар хоҳласанг, сабр қиласан ва сенга жаннат бўлади. Хоҳласанг, сенга офият беришини сўраб Аллоҳга дуо қиламан»**, дедилар. Шунда у: «Сабр қиламан. Лекин у ёқ-бу ёғим очилиб кетади-да. Бўлмаса Аллоҳга дуо қилинг, у ёқ-бу ёғим очилиб кетмасин», деди. Шунда у зот унинг ҳаққига дуо қилдилар».

Муттафақун алайҳ. [Б,5652. М,2576]

Шарҳ: Бу набавий тасарруф ўша аёлга хос бўлиб, бошқа ўринда кузатилмайди. Бинобарин, бу ҳадисдан даволаниш, касалдан қутулиш чораларини кўриш ўринсиз деган хулоса чиқмайди. **«Даволанинглар, зеро, Аллоҳ қайси касални туширган бўлса, шифоси билан туширган»**, **«Қариликдан бошқа дарднинг давоси бор»**, деган маънодаги ҳадислар умумий қоида ҳисобланади. Юқоридаги ҳадисдаги ҳолатлар маълум ҳикматлар тақозосига кўра айрим кишиларга хоссатан кўрилган чора сифатида қабул қилинади.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI